

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Ignatio xxxvi

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sancto

annī tempōibus delinquimus. Et fiunt per tres dies ut sanissiamus in die qd̄ delinquimus in mēse. Et fiunt in feria quarta: quia tunc dñs a iuda traditus fuit: in sexta feria: q: in ea crucifixus fuit: in sabbato: q: in sepulcro iacuit: et q: tristes erant apostoli de nece sui domini.

Be sancto ignatio xxxvi. A

Ignatius dicitur quasi ignem pacius. id est ignē paciens diuinī amoris. Ignatius fuit discipulus beati iohānis et cōps antiochensis. Hic epistolā ad beatā virginē direxisse legit in hec verba. Christifere marie sūns ignati? Me neophytiū iohānisq tuū discipulū cōfortare et cōsolare debueras. De ihū em̄ tuō pēcipimira dicta et stupefactus sum ex audiū. A te aut̄ que semper fuisti cī familiariter coniuncta et secretorū eius conscientia: desidero ex anima fieri certior exauditis. Valeas et neophyti qui meū sunt exte et perte et in te cōfōtentur. Beata aut̄ virgo dei genitrix. Maria in hec verba sibi respōdit. Ignatio dilecto cōdiscipulo. humilis ancilla xp̄i besu. De ihesu que a iohanne audisti et didicisti vera sunt: illa credas: illis imbereras et xp̄ianitatis voto firmiter tecneas: et mores et vitam voto cōformes. Ueniam aut̄ vna cū iohanne te et qui tecum sunt visere. S: et viriliter age in fide: nec te cōmoueat perseverionis austeritas. sed valeat et exultet spiritus tuus in deo salutarituo amen. Tante aut̄ auctoritatis beatus Ignatius extitit: q: etiā dionisius pauli apostoli discipulus qui fuit in philosophia

Ignatio

tam summus: et in diuina scientia tam perfectus verbum beati ignati ad confirmationē dicatorum suorū tanq p̄ o auctoritate adduxerit. Lū em̄ vt ipse in lib: o de diuinis nōib⁹ attestat: quidā nō men amoris in diuinis reprobenderēt dicētes. In diuinis nō tam esse nomen amoris q̄ dilectionis: volens ostēdere hoc nomen amoris per oīa in diuinis esse vrendū ait. Scribit em̄ diuinus ignati⁹ amor: me⁹ crucifixus est. Legit in hystoria tripartita: q: ignatius audiuit angelos cantantes antiphonas sup montē quandā: et exinde statuit antiphonas cantari in ecclesia et psalmos scđm antiphonas intonari. B Cum ergo beatus ignati⁹ diu p̄ o pace eccl̄ie dñm exo:asset: non suū sed infirmorū periculū metuens trayano⁹ impator: q̄ cepit anno dñi. c. de victoria redeunti: et xp̄ianū oībus mortē minanti occurrit: et libere se xp̄ianū esse asseruit. Quē trayanus ferro vinctum decem milibus tradidit: et romā adduci precepit. minā. eidem q̄ traderetur ibidem bestijs deuorandus. Lū ergo romā duceref ad oīas eccl̄ias epistolās destinabat: et eas in fide xp̄i confirmabat. Inter quas vnā scripsit ad romanā eccl̄iam sicut legit in hystorijs eccl̄asticis rogās ne suū martiriū impedit. vbi sic dixit. Asy:ia v̄sq ad romā cum bestijs terra mariq depugno: die ac nocte cōnex⁹ et colligatus decez leopardis militibus duco: ad custodiā datis qui ex beneficijs nostris seniorēs fiunt. sed ego eoru⁹ nequicijs magis erudio: O salutares bestie que preparant michi: qn̄ venient: quādo emittent. Quādo eis licebit carnib⁹ meis frui. Inuitabo eas ad deuorationē meis et depre cabō: ne forte vt in nōnullis fecerunt timeant contingere corporis meū quinimo et sic cūtabunf: ego vim faciā: ego me ingers̄. Date quo so veniā: ego noui qd̄ michi expediat. Ignas: crucis: bestie: disperione: ossiū discriptiones: omnū mēbroū et totius corporis: et om̄ia pene in me vnu supplicia dyaboli arte aq̄uisita cōflectenf dūmodo ihesum xp̄im merear adipisci. C Cum ergo romā venisset: et ad trayanū duc̄t fuisse. Dixit ei trayan⁹ Ignati. Cur antiochia rebellare facis: et gentes meā ad xp̄ianitatē cōuertis? Lui ignati⁹. Utinā et te possem cōuertere vt semp obtineres fortissimum principatum. Lui trayanus. Sacrifica dīs meis: et sacerdotū omnū princeps eris. Lui ignatius. Nec dīs tuis sacrificabo: nec tuām affecto dignitatem. De me quicquid vis facere poteris: sed nullatenus me mutabis. Trayanus dixit. Plumbatis scapulas cius contundite: et vngulis latera

De purificatiōe beate marie

41

laniate et duris lapidibus eius vulnera cōfricatē. Eungo hec omnia in cū se cōsident et ipse immobilis permaneret dixit trayanus. Carbones viuos afferte: et ipsum nudis plantis desuper ambulare facite. Lui ignacius. Nec ignis ardēs nec aqua bu liens poterit in me xp̄i ihesu caritatē extinguerē. Lui trayanus. Maleficia sunt hec q̄ tanta patiēs non cōsentis. Lui ignacius. Nos xp̄iani malefici nō sumus: sed in lege nostra maleficos viuere pro bibemus. Sed vos malefici estis qui ydola adorātis. Trayanus dixit. Do: suz eius vngulis laniate et plegas sale p̄fundite. Lui ignaci⁹. Nō sunt cō dignae passiones huius tēporis ad futurā gloriam. Trayanus dixit. Jam nunc eū tollite vinculis fer reis alligate i cippo in imo carceris custodite: sine cibo et potu eum esse permittite. et post triduū de uorandū bestijs date. Tercia igif die impator: et senatus omīsq̄ populus cōuenerunt ut viderent episcopū antbiocenū qui erat cū bestijs pugnarūrus. Dixitq̄ trayanus. Qm̄ ignacius superbus et cōtumax est ipm̄ alligate: et duos leones ad ipm̄ laxate: ut ne cyllas reliquias ex eo relinquāt. Tūc sanctus ignaci⁹ dixit ad populū qui astabat. Uli romani qui hoc certamē aspiciatis nō sine mercede labo: aui: quia nō pp̄ter pr̄auitatem: sed pp̄ter pietatē hec patio. Deinde cepit dicere sicut legi in hystoria ecclēstastica. frumentū xp̄i sum bestiarū dentibus molar ut panis mūdus efficiar. Hoc audiens impator dixit. Grandis est tollerantia xp̄ia norū. Quis grecorū tanta toleraret pro deo suo? Respōdit ignacius. Non hec mea virtute sed xp̄i adiutorio toleravi. Tunc sanctus ignaci⁹ cepit leones pp̄uocare: vt ad se deuoraudū accurrerēt. Ac currētes igif duo scui leones ipm̄ tantūmodo sus focauerūt carnē tamen eius nullaten⁹ tetigerunt. Trayanus autē hoc vidēs cum nimia admiratiōe discessit p̄cipiens vt non p̄biberet si quis vellat tollere cor: pus eius. Quia pp̄ter xp̄iani cor:pus ei⁹ tulerunt et ipm̄ bono:ifice sepelierūt. Cum autē trayanus quasdam litteras receperisset in quibus pli nius scds xp̄ianos quos impator occidi iusserat plu rimū cōmendabat doluit dc his que ignacio intulerat. et p̄ceperit vt nullus xp̄ianus inquireretur si quis tamē incideret puniref. Legit autē q̄ beatus ignaci⁹ inter tot tormentoz̄ genera num quā ab invocatione nois ihesu xp̄i cessabat. Quāz ei totōes requirerēt: cur hoc nomen totiens re plicaret ait. Hoc nomē cordi meo inscriptū habeo et ideo ab eius invocatione cessare nō valeo. Post mortē igif eius illi qui aderant volentes curiosius

experiri. co: eius ab eius corpore auellunt et illud scindentes per mediū rotū co: et eius inscriptū hoc noīe ihesu xp̄s litteris aureis inueniūt. Unde ex hoc plurimi crediderūt. De hoc scđō sic dicit bern. sup psalmū. Qui habitat. Magnus ille ignacius audito: discipuli quē diligebat ihesu martir et ipse cuius p̄ciosis reliquijs nostra est ditata paup̄tas. Mariam quidē in pluribus quas ad eam scripsit epistolis xp̄iferam consolat. Egregius plane titulus dignitatis. et cōmendatio honoris imensi.

De purificatione beate marie virginis

xxxvii

A

Purificatio beate virginis marie quadragesimo die post nativitatē dñi facta est. Consuēuit autē illud festū tribus nominibus appellari. scilicet purificatio yp̄apanti: et candelaria. Purificatio autē dicit ex eo q̄ quadragesima die a nativitate dñi beata virgo maria ad templū venit: ut scđm legis cōsuetudinē mundaret cū tamē sub illa lege nō teneref. Preceperat autē lex leuiti ci. xij. q̄ mulier que suscepto semine filii pepisset immūda esset septē diebus. immūda scilicet a cōsorcio hominū et ab ingressu tēpli. Sed cōpletis septem diebus mūda quidē efficiebat quo ad cōsorcium hominū. scilicet adhuc usq; ad. xxxij. diē quo ad ingressū tēpli immūda erat. Tandē completis quadragesimā diebus quadragesima die templū intrabat. et puerū cū munib⁹ offerebat. Si vero feminā perisset duplicabat dies: et quo ad cōsorcium hominū et quo ad ingressum templi. Quare autem

f i